SUURATUL MULKI (67)
Ó sọ̀ kalẹ̀ ní Makkah.
Aàyàa rẹ̀ jẹ́ ọgbọ̀n (30).

Ní orúkọ Allaahu, Ọlọ́pọ̀ àánú, Aláànú jùlọ.

1. Ìbùkún ni fún Ẹni tí ìjọbá wà ní ọwọ́ọ Rẹ̀, Òun sì ni Olùkápá jùlọ lórí gbogbo nǹkan.

2. Ẹni tí Ó dá ikú àti ìṣẹ̀mi kí Ó lè dán yín wò, èwo nínú un yín ni yóò ṣe iṣẹ́ rere jùlọ́, Òun sì ni Abiyì jùlọ, Aláforíjì jùlọ.

3. Ẹni tí Ó dá àwọn sánmọ̀ méjéèje nípele-nípele, ìwọ kò lè rí àbàwọ́n kan nínú un ẹ̀dá Ọlọ́pọ̀ àánú. Nítorí náà, tún un wò, ǹjẹ́ ìwọ́ rí àìṣe déédé kan bí?

4. Lẹ́yìn náà, tún un wò lẹ̀ẹ̀keji sí i, ojúu (rẹ) yóò padà sọ́dọ̀ọ rẹ pẹ̀lúu ìdààmú, yóò sì ti káààrẹ̀.

5. Àwá ti ṣe sánmọ̀ ti ayé yìí lọ́ṣọ̀ọ́ pẹ̀lúu àwọn àtùpà, A sì fi wọ́n ń sọ̀kò fún àwọn èṣù. A sì ti pèsè ìyà (iná) Sahiiru tí ń jó fòfò sílẹ̀ dè wọ́n.

6. lyá (ináa) Jahannamu sì wà fún àwọn tí wọ́n ṣàìgbàgbọ́ sí Olúwaa wọn, ó sì burú ní ààyè ìpadàbọ̀sí.

7. Nígbà tí wọ́n bá jù wọ́n sínú un rẹ̀, wọn yóò gbọ́ kíkùn iná náà, bẹ́ẹ̀ ni yóò máa ru sókè.

8. Yóò fẹ́rẹ̀ fàya fún ìbínú. Ní gbogbo ìgbà ti wọ́n báju ìjọ kan sínú un rẹ̀, àwọn olùṣọ̀ọ rẹ̀ yóò bi wọ́n léèrè pé: Ṣé olùkìlọ̀ kò wá sọ́dọ̀ọ yín ni?

9. Wọ́n a wí pé: Bẹ́ẹ̀ ni, olùkìlọ̀ ti wáá bá wa, ṣùgbọ́n a pè é ní òpùrọ́, a sì wí pé: Allaahu kò sọ nǹkan kan kalẹ̀; ẹ̀yin wà nínú un ìṣìnà tí ó tóbi.

10. Àti pé wọ́n á tún wí pé: Tí ó bá ṣe pé àwa gbọ́ràn ni tàbí àwa lo làákàyè ni, àwa kò níí sí nínú un èrò (iná) Sahiiru tí ń jó fòfò.

11. Nítorí náà wọn yóò jẹ́wọ́ ẹ̀ṣẹ̀ẹ wọn; ṣùgbọ́n ìgbé jìnà sí ìkẹ́ (Allaahu) ni ti àwọn èrò (iná) Sahiiru.

سورة الملك
مكية وآياتها ثلاثون

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٌ (١) ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ
أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ (٢)
ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗاۖ مَّا تَرَىٰ فِي
خَلۡقِ ٱلرَّحۡمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٖۖ فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ
تَرَىٰ مِن فُطُورٖ (٣) ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ
يَنقَلِبۡ إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئٗا وَهُوَ حَسِيرٞ (٤)
وَلَقَدۡ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلۡنَٰهَا
رُجُومٗا لِّلشَّيَٰطِينِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ
(٥) وَلِلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡمَصِيرُ (٦) إِذَآ أُلۡقُواْ فِيهَا سَمِعُواْ لَهَا شَهِيقٗا
وَهِيَ تَفُورُ (٧) تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۖ كُلَّمَآ أُلۡقِيَ
فِيهَا فَوۡجٞ سَأَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٞ (٨)
قَالُواْ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَنَا نَذِيرٞ فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ
ٱللَّهُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ كَبِيرٖ (٩)
وَقَالُواْ لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ أَوۡ نَعۡقِلُ مَا كُنَّا فِيٓ أَصۡحَٰبِ
ٱلسَّعِيرِ (١٠) فَٱعۡتَرَفُواْ بِذَنۢبِهِمۡ فَسُحۡقٗا لِّأَصۡحَٰبِ
ٱلسَّعِيرِ (١١)